

החיילת הוותיקה פשטה מדיה

כבר כששירתה בצה"ל ידעה שיעודה הוא לעבוד עם אנשים ולשרת אנשים. בצבא מצאה את מקומה בחיל רפואה ובסיום השירות נראה לה טבעי כי תמשיך לעבוד בתחום הרפואי. לכן פנתה ללימודים בתחום והוכשרה כמזכירה רפואית.

מיד לאחר מכן הצטרפה למחלקת הילדים בבית חולים הלל יפה שלייד ביתה בחדרה. היא עבדה שם למעלה מ-10 שנים ראתה ילדים חולים, ילדים סובלים וחזתה גם בילדים שהגיעו למחלקתה ולא יצאו בחיים. העבודה היתה שוחקת בעיקר נפשית ואחרי למעלה מ-10 שנים החליטה לשנות כיוון. בשנת 1987 ענתה למודעת דרושים בעיתון של חברת הייטק בשם דייזי סיסטמס. החברה חיפשה עובדת במחלקת כח אדם ולאחר מספר ראיונות ומבחנים פסיכולוגים התקבלה לחברה. בדייזי עסקה בעיקר בנושאי משאבי אנוש אך גם עבדה בצמוד למוטי כרמל - מנכ"ל החברה בישראל וסייעה לו במשימות שונות. בדייזי, חברת ה-EDA הראשונה בעולם החל הרומן של אתי אלון עם תעשיית השבבים בכלל ותחום ה-EDA בפרט. אתי חיילת נאמנה לא נטשה את המערכה גם בימיה הקשים של דייזי ולמעשה נותרה בחברה עד שדייזי הפכה לדייזיקס (בעקבות רכישה כושלת) ובסופו של יום אף פשטה את הרגל. היתה זו שנת 1991 כשאתי מצאה עצמה ללא מקום עבודה בעיצומם של ימי מלחמת המפרץ ואתי דווקא שמחה על ההזדמנות לשבת בבית מבלי צורך למהר לעבודה בבוקר. אך לא עברו חודשים רבים עד שאדם בשם רוני קנת טילפן לביתה והציג עצמו כמנהל הסניף המקומי של חברה אמריקאית בשם קיינדנס שרק כמה חודשים קודם לכן פתחה לראשונה משרדים בישראל. רוני הציע לאתי להצטרף לחברה בלי תפקיד מוגדר. באותה עת עבדו בסניף הישראלי רוני קנת, זאב ילין ואורי גולן ואתי התבקשה לסייע להם עם לקוחות, להוציא חשבוניות ולטפל באדמיניסטרציה המשרדית. אתי לא בחלה בכל אלה ועשתה עבודתה נאמנה. אח"כ התבקשה לעסוק במכירות פנימיות, במשימות שיווקיות, בארגון כנסים ובאירוח מבקרים מחו"ל. היא חזתה כיצד הצוות הקטן הופך לצוות של עשרות עובדים וכיצד אנשים רבים באים וגם עוזבים. גם לקיינדנס היו תקופות של פריחה וגידול וגם שנים פחות טובות. אך אתי היתה שם תמיד לתמוך, לסייע, לטפל בפרויקטים מיוחדים ולקחת אחריות על משימות שאף אחד אחר לא היה מוכן להיות אחראי להם.

אז איך הכל החל? היא נולדה במרוקו ובהיותה בת 12 עלתה המשפחה לישראל והתמקמה בחדרה. כמו רבים מבני דורה השפה השנייה אותה למדו בביה"ס במרוקו היתה צרפתית וגם אצל אתי קשה להתעלם מהמבטא הצרפתי הנעים שבקולה. כשסיימה לימודיה התיכונים התגייסה כאמור לצבא ואח"כ למדה והשתלבה בעבודה בבית החולים הקרוב לביתה. בשנת 1991 כאשר הצטרפה לסניף הצעיר של חברת קיינדנס בוודאי לא חלמה שזו תהיה החברה בה תבלה מעל שני עשורים מחייה אך החברה הפכה להיות כל עולמה. היא עבדה וסייעה בכל מה שהתבקשה. היא חשבה וחלמה קיינדנס עד שניתן היה לחשוב ש"התחתנה עם מקום העבודה" אך בשנת 2010 הגיעה עת החתונה וכחיילת נאמנה של תעשיית ה-EDA גם החתונה נערכה בחוג המשפחה. החתן הנבחר היה לא אחר מאשר איש תעשייה ותיק ומוכשר בשם אורי פרקש שבעברו בילה שנים רבות בחברת דייזי וסאמיט דייזין ובאותה עת שימש כדירקטור לתחום ה-EDA וה-IP בחברת AST. להבדיל מחתונות רבות כאן הכירו רוב המוזמנים של הכלה את מוזמני החתן ורקדו ביחד עם החתן והכלה המאושרים באולמי תל-יה המפוארים.

בנוכחות שלושת ילדיו של אורי (מנישואיו הקודמים) וארבעת אחיה ואחיותיה של אתי נערכה החופה על מדשאת גן הארועים שבתל יצחק. לחתונה הגיעו אחיה ואחותה של אתי החיים בדנמרק עם משפחותיהם, אח נוסף הגיע מלוס אנג'לס, ארה"ב ורק האח הרביעי לא היה צריך להרחיק לכת והגיע מנתניה השכנה.

בקיץ 2012, לאחר 21 שנות עבודה החליטה אתי כי הגיעה השעה לפרוש. מצד אחד היא כבר ציפתה לסיים את עבודתה ולהקדיש זמנה לתחביבים ועיסוקים אחרים אך מצד שני לא קל לעזוב מקום עבודה

אחרי למעלה מ-20 שנה. הדרך הנכונה היתה לסיים באירוע השנתי עליו עמלה מדי שנה וכך נקבע תאריך היעד לפרישתה כחודש לאחר LIVE CDN השנתי שנערך בתחילת ספטמבר 2012. בסמוך לכנס נערכה לכבודה מסיבה פרידה במלון דיוויד אינטרקונטיננטל בת"א בה השתתף בנוסף לכל עובדי קייידנס ישראל גם ליפ בו טאן, מנכ"ל קייידנס העולמית שכיבד אותה בנוכחותו.

בסוף אוקטובר האחרון הגיעה השעה. זה לא היה פשוט ואולי אפילו קשה משחשבה אך החיילת הוטיקה של התעשייה הזדכתה על הציוד, פינתה את המשרד, העבירה השרביט למחליפתה (עדי מיכאל) וכתבה מכתב לכל מכריה. במכתב טרחה לציין כי זהו אינו מכתב פרידה אלא רק מכתב המציין את סיום עבודתה וביקשה כי ימשיכו לשמור עימה על קשר. לטובת כל המעוניינים הרינו מצרפים בזאת את הדוא"ל של אתי אלון פרקש (com.gmail@eallon) ומאחלים לה בשם אנשי התעשייה ובשם Chiportal הנאה מרובה בדרכה החדשה.



אתי ואורי פרקש ביום חתונתם